

Quis sit pastor, quis fur, quis latro.

Dat. die 10. Octobris anno Domini 1075. Pontificatus anno 111.

dum potest, dum locum habet, sibi & Ecclesie consulat: paci vestrae, & saluti tantae multitudinis hominum pene periclitantium provideat: nec suamet praecipitatione casum petens multos secum ad commune periculum trahat. In quo nunc apparebit, quis sit pastor in vobis iniquitati aperte resistens, quis sit simulationem faciens, quis latro manifeste iustitiae contradicens. Considerate ergo, quomodo caute ambuletis: quia sicut dum est contra simulum calcitrare, sic asperum est sanctae Romanae Ecclesiae contraire, cui vos tamquam Matri semper oportet obedire. Dat. Romae, VI. Id. Octobris, Indictione XIV.

X X I I.

Expositio Sententiae latae in causa, quae versabatur inter Ecclesiam Rossellanam, & Populonensem super nonnullis Possessionibus.

Ex edito Card. Carasae.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, Clero & Populo Rossellanae Ecclesiae salutem & apostolicam benedictionem.

Modus Concordiae.

Quia officii nostri est discordes ad concordiam revocare, discordiam inter Rossellanam & Populonensem Ecclesiam graviter exortam diligenti examinatione discutimus. Tandem post varias utrimque prolatas rationes, claruit, non solum per privilegia Apostolicae Sedis, verum etiam per quoddam diffinitionis scriptum praesentis Sylvestri Papae, & Clericorum Romanorum iudicio confirmatum, quidquid in quaestione fuerat, Rossellanae Ecclesiae pertinere. Unde collaudatione tam Episcoporum, quam etiam Romanae Ecclesiae Clericorum praefatam litem eo tenore decidimus, ut investitura Rossellano Episcopo deinceps concessa; si ante proximum Dominicam Ascensionis festum aliquam scripturam Populonensis Episcopus ostenderit, quae ostensa nobis, Papae Sylvestri iuste improbare videatur: Populonensis Episcopus ad reclamandum & retinendum licenter admittatur. Sin autem, ab eadem festivitate huiusmodi controversia perpetuum silentium habeat, & Rossellana Ecclesia, Apostolicae Sedis iterata definitione fulta, in perpetuum ab hac quaestione quiescat, & insuper deinceps privilegium, definitionem nostram latius continens, munus praedia, quorum lis tantis temporibus ventilata est, sine aliqua molestatione possideat.

Concessio termini ad contraria monumenta producenda.

Quo expirato si nihil fuerit prolatum, & controversia bona possideat pacifice Rossellana Ecclesia.

X X I I I.

Confirmatio donationum Florentinae Ecclesiae a Gerardo Episcopo, postea Nicolao PP. II. ceterisque factarum.

Ex Capitulari Tabulario editi: Ugheh. Ital. Sa. T. III.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei Martino S. Florentinae Ecclesiae Praeposito, aliisque Confratribus Canonicis, tuisque successoribus, in perpetuum.

Exordium.

Si iustis Servorum Dei petitionibus satisfecerimus, procul dubio apostolica praeccepta servamus. Quapropter interveniente contra-

Raynerii Florentini Episcopi instantia.

A Nicolao PP. II. factae donationes, concessaque privilegia confirmatur.

Praepositus & Canonici sub Apost. Sedis munimine suscipiuntur. Bonaque omnia ad eos pertinentia confirmantur.

tre nostro Raynerio Episcopo vestro confirmamus, atque corroboramus tibi, tuisque successoribus, quidquid in pagina concessionis, & confirmationis, quam vester fecit vobis Gerardus, tunc Episcopus, postea Romanae Sedis Pontifex, rescriptum esse constat, vel vestrae Canonicae. Quam scilicet Canonicam tuendam, & defendendam per eandem paginam ipse vester Episcopus sanctissimi praedecessoris mei Leonis Papae, suorumque successorum auctoritati tuendam & defendendam commisit, atque supposit, ut quieti & securi ab omni latione permanere valeatis. Desiderio itaque ac petitione tua, ut diximus, inclinati, & Praeposito atque successoribus canonicam viducturos sub nostra apostolicae defensionis munimine suscipimus: & bona omnia, quae vestra habet & habitura est, & sibi pertinent, Canonica, videlicet curtes, terras, & iuxta Florentinam urbem pratum regis, campum regis totum cum mansis & territoriis omnibus, quae in Florentina curte habet & retinet, vel sibi pertinent, praedicta vestra Canonica: curtem S. Andreae cum omnibus sibi pertinentibus: curtem de Quinto: curtem de Cintoria cum omnibus suis pertinentiis, & illam partem, quam Petrus Primicerius contra canonica instituta usurpare visus est: plebem de Exinea cum curte & mansis & omnibus territoriis, decimationibus, quaecumque ad eandem plebem vel curtem pertinere videntur: Insuper totum, quod Theuzo filius Lepizi pro salute animae suae in Ecclesia S. Joannis contulit, vel in eadem Canonica: terram S. Proculi in praedicta plebe: curtem de lacu, quae est infra plebem S. Petri, sita: Valiam cum omnibus adjacentiis & pertinentiis suis: campum nihilominus Randi: similiter Ecclesiam S. Petri, quae dicitur Cantuari cum suis pertinentiis, quam Gerardus venerabilis Episcopus Florentinae Ecclesiae prelibata contulit Canonice: Necnon ubicumque aliquid habere vel tenere, aut sibi pertinere videtur, ipsa vestra Canonica: Et quidquid Gerardus Archipresbyter pro beneficio in ipsa Florentina Ecclesia tenuit, tam in decimationibus, quamque in mansis & in praediis: necnon & quaecumque Stephanus Abbas ex beneficio tenuit: Similiter, & quaecumque Primicerii beneficia fuere: atque plebem S. Hippoliti sitam Elae: itemque campum & hortum, qui est iuxta Ecclesiam S. Reparatae: seu etiam curtes, & Ecclesias, atque Castellum in territorio plebium S. Joannis majoris, & S. Laurentii, & S. Cassiani, a finibus jugi Alpium Mucellensium usque in fluvium Sevae, quae Hieremias filius Ildeprandi pro sua filiique sui anima per chartulam concessionis prelibata contulit Canonicae: curtes, & casas, fortes, & dominicas, & Ecclesiam S. Martini cum omnibus suis pertinentibus rebus in villa de Bagnolo, quae scitur esse infra plebem S. Mariae de Pinita, quae dedere homines de Rufina in praedicta Canonica: Ecclesiam S. Ambrosii cum suis pertinentiis: Ecclesiam S. Mariae Novellae cum rebus suis: castrum de Scharaboni: mansum unum in Conciano: & quidquid in praedicta Canonica dedit Imelda in civitate Fesulana intus & extra: curtem de Petramala cum omnibus sibi pertinentibus rebus: & terram, quam dedit Thetberga uxor Rodulphi: & praeterea, sicut supradiximus, quaecumque vestra Canonica iuste nunc habet, aut in posterum, Domino annuente, habere contigerit, in quibuslibet rebus mobilibus vel immo-

Dignitatis privatio.

Atque anathema contra violatores privilegii huius.

Dat. die 28. Decembris anno Domini 1076. Pontificatus anno 111.

Ex Tom. II. Gall. Christ. ed. 1720 inter Infra-monta Ecclesiae Condomien. num. III.

Exordium.

Decretum exemptionis ab omni cuiuslibet personae molestia, vis, infestatione, &c.

immobilibus, sive ab eisdem Civitatis Episcopo datis, sive ab aliis hominibus publicis vel privatis, tibi tuisque successoribus confirmamus & stabilimus in perpetuum. Haec igitur omnia, quae huius praeccepti decretique nostri pagina continet, tam tibi quam cunctis, qui in eo, quos es, ordine locoque successerint, vel eis, quorum interesse poterit, apostolica auctoritate in perpetuum servanda decernimus. Si quis vero Regum, Sacerdotum, Clericorum, Judicum, ac saecularium personarum hanc constitutionis nostrae paginam agnoscens, contra eam temerario ausu venire tentaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio de perpetrata iniquitate cognoscat. Et nisi ea, quae ab illo sunt male ablata, restituerit, vel digna poenitentia illicite acta desolverit, a sacratissimo Corpore ac Sanguine Dei Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat, atque in aeterno examine districtae ultioni subiaceat. Cunctis autem, eidem loco iuxta servantibus, sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum bonae actionis percipiant, & apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Amen, amen.

Signum Gregorii Papae Septimi. MISERATIONES TUAE DOMINE, SUPER OMNIA OPERA EJUS.

Datum Florentiae V. Kal. Januarii per manus Petri Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis, ac Bibliothecarii anno IV. pontificatus Domini Gregorii VII. Papae. Anno videlicet Domini Incarnationis MLXXXVI. Indi. XIV.

X X I V.

Confirmatio fundationis & donationum ab Hugone Aginensi Episcopo Monasterio S. Petri Condomienis factarum.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei dilecto in Christo filio Raymundo Abbati Monasterii Sancti Petri siti in loco, qui dicitur Condomus, suisque successoribus, in perpetuum.

Supernae miserationis respectu ad hoc universalis Ecclesiae curam suscepimus, & apostolici moderaminis sollicitudinem gerimus, ut iustis precantium votis attempta benignitate faueamus, & libramine aequitatis omnibus in necessitate positis, quantum Deo donante possumus, subvenire debeamus. Proinde iuxta petitionem tuam praefato Monasterio, cui tu praesente dinosceris, huiusmodi privilegia praesentis auctoritatis nostrae decreto indulgemus, concedimus, atque confirmamus: statuentes, nullum Regum, vel Imperatorum, Antistitum, nullum quacumque dignitate praeditum, vel quemcumque alium audere, de his, quae eidem venerabili Loco a quibuslibet hominibus de proprio jure jam donata sunt, vel in futurum Deo miserante, iuste collata fuerint, sub cuiuslibet causae occasione specie minuere vel auferre, & sive suis usibus applicare, vel aliis piis de causis pro sua avaritia excusationem concedere: sed cuncta quae ibi iuste oblata sunt, vel offerri contigerit tam a te quam

ab eis, qui in tuo officio locoque successerint, penrenni tempore illibata & sine inquietudine volumus possideri, eorum quidem usibus, pro quorum sustentatione & gubernatione concessa sunt, modis omnibus profutura.

Et quia Ugo Episcopus idem Monasterium, ex bonis hereditatis suae ditatum Romanae Ecclesiae juri contradidit, ad futuram defensionis suae cauthelam constitutum est, ut singulis annis pensis quinque solidorum, moneta illius terrae Apostolicae Sedi reddatur. Nominatim igitur confirmamus eidem Monasterio illas possessiones, quas praedictus Ugo Episcopus eisdem Monasterii fundator, in pago Leomaniae ex jure patrimonii sui praefato Loco contulit: videlicet Ecclesiam sancti Petri, & locum Condomus, quod interpretatur Domus sublimis, cum omnibus suis appendiciis. Item constituimus, ut obeunte Abbate non alius ibi quacumque obreptionis astutia ordinetur, nisi quem fratres ejusdem loci communi consensu secundum timorem Dei elegerint. Hoc quoque praesenti capitulo subjungimus, ut ipsum Monasterium, & Abbates ejus, vel Monachi ab omni saeculari servitii sint infestatione securi, omnique gravamine, mundanae oppressionis remoto, in sanctae religionis observatione seduli, atque quieti, & nulli a liquidum habeantur occasione subiecti.

Haec igitur omnia, quae huius praeccepti decretique nostri pagina continet, tam tibi quam cunctis, qui in eorum loca successerint, in perpetuum servanda decernimus. Si quis vero Regum, Sacerdotum, Clericorum, Judicum, ac saecularium personarum, hanc Constitutionis nostrae paginam agnoscens, contra eam venire tentaverit, possessionis honorisque sui dignitate careat, reumque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat. Et nisi ea, quae ab illo sunt male ablata, restituerit, vel digna poenitentia illicite acta desolverit, a sacratissimo Corpore ac Sanguine Domini Redemptoris nostri Jesu Christi alienus fiat. Cunctis autem eidem loco iuxta servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus & hic fructum boni operis percipiant, & apud districtum Iudicem praemia aeternae pacis inveniant. Datum Lateranis VIII. Idus Martii per manus Petri Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardinalis, ac Bibliothecarii, anno tertio pontificatus Domini Gregorii Papae, Indictione XIV.

X X V.

Confirmatio sententiae excommunicationis latae a Dienfi Episcopo legato Apostolico in Aniciensis Ecclesiae inavaforem.

Gregorius Episcopus Servus servorum Dei, Aniciensibus Canonicis.

Notum est vobis, qualiter Stephanus Aniciensis inavafor, & simoniacus, despecto Sacramento, quod nobis super corpus S. Petri de deliberatione ejusdem Ecclesiae fecerat, eam occupare, & tyrannica oppressionem affligere non cessat. Unde scire vos volumus, quia sicut confrater noster Hugo Dienfis Episcopus, cui vices nostras in Galliarum partibus agendas commisimus, illum excommunicavit, sic & nos excommunicavimus

Annus estis quinque solidorum illius monetae Apostolicae Sedi persolvendus. Confirmatio honorum ab Hugone Episcopo Monasterio data.

Abbas per Monachos eligatur.

Immunitas ab omni laicali servitio, & gravamine.

Dignitatis privatio, atque anathema contra violatores privilegii huius.

Dat. die 8. Martii Anno Domini 1076 Pontif. Gregorii Anno III.

Ex edito Card. Carasae.

Dienfis Episcopus Gregorius PP. Vicarius in Galliarum partibus.

Invasori Ancienfis Ecclesie non obediendum;

Et alius eligendus Episcopus. Anathema contra inobedientes. Dat. die 23. Martii anno Dom. 1076. Pontif. anno 10.

mus, & a gremio Sanctae Ecclesiae separavimus. Quapropter apostolica auctoritate praecipimus vobis, ut colla vestra de sub jugo ejus excutientes, ne illi adherentes, diabolo, cujus ipse membrum factus est, serviatis. Sed ab illo sicut ab excommunicato, oportet, caveatis; & de excommunicatione, quam incurristis coram praedicto Diefi Episcopo satisficientes, ipsius consilio pastorem vobis secundum Dominum eligatis. Quod si feceritis, ab omni sacramento, & obligatione, quam praefato Simoniaco contra Dominum fecistis, ex parte S. Petri vos absolvimus: Si vero etiam nunc nostrae salutari jussioni recalcitrare praesumpseritis, pari vos anathemate condemnatos sciatis. Dat. Bibianello X. Kal. Apr. Indictione decimaquarta.

XXVI.

Commisum, ait, Bernardo S. R. E. Diacono & Bernardo Abbati Massiliensi, ut obtineant tutum iter sibi, in Germaniam ire volenti, ad pacem componendam; praecipitque non communicandum eum eo Rege, qui apostolicis mandatis non obedierit.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei Archiepiscopus, Episcopis, Ducibus, Comitibus, & universis Christianis Clericis & Laicis, tam majoribus quam minoribus, in Regno Theutonico- rum consistentibus, salutem & apostolicam benedictionem.

Ex edit. Card. Carafa.

Commissio duobus Monachis data, pro obtinenda securitate itineris in Germaniam.

Causa hujusmodi itineris.

Notum fieri vobis volumus, fratres charissimi, quia legatis nostris, Bernardo videlicet Sanctae Romanae Ecclesiae fidei filio & Diacono, itemque Bernardo Abbati Religioso Massiliensis Monasterii, praecipimus, ut utrumque Regem, Henricum videlicet & Rodolphum, aut per se aut per idoneos nuncios admoneant, quatenus viam mihi pro discutiendo negotio, quod peccatis facientibus inter eos ortum est, ad vos, Deo favente, secure veniendi praebent. In magna enim tristitia, & dolore cor nostrum fluctuat, si per unius huiusmodi superbiam tot millia hominum Christianorum temporali & aeterna morti traduntur. & Christiana Religio confunditur, Romanumque Imperium ad perditionem perducitur. Uterque namque Rex a nobis, immo ab Apostolica Sede, cui licet indigni praesidemus, adiutorium requirit. Et nos de misericordia omnipotentis Dei, & adiutorio beati Petri confidentes, parati sumus cum vestro consilio, qui Deum timetis, & christianam fidem diligitis, equitatem causae utrinque decernere, & ei praebere auxilium, cui iustitia ad regni gubernacula favore dinoscitur. Quapropter si alterutrum eorum superbia inflatus aliquo ingenio, quominus ad vos venire possimus, obstitit, & de sua iniustitia timens, iudicium sancti Spiritus refugerit, inobediens factus resistendo sanctae & universali matri Ecclesiae, hunc velut membrum Antichristi, & desolatorem Christianae Religionis contemnite, & sententiam, quam nostri Legati contra eum nostra vice dederunt, conservate: scientes, quia Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Alteri vero, qui humiliter se habuerit, & iudicium (decretum vero a Spiritu sancto per vos autem prola-

Ex Regibus, qui Apostolicae Sedi inobedientes extiterunt, cum eo non communicandum.

Lac. 4.

Matth. 18.

Obedienti vero obsequendum.

Inobedientia Apostolicae Sedis scelus Idolatriae.

Quod sit minus Summi Pontificis.

Dat. die 31. Maji anno Domini 1076. Pontif. anno 10.

XXVII.

Adhortatio ad universos tam Ecclesiasticos quam Saeculares in Romano Imperio constitutos, ut Imperatorem, ejusque Consiliarios ad respicientiam inducant; quod si aliter nolint, cum eis non communicent.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei omnibus in Christo fratribus, Episcopis videlicet, Abbatibus, atque Sacerdotibus, Ducibus etiam, Principibus, atque Militibus, omnibusque Christianam fidem, & beati Petri honorem revera diligentibus, in Romanum Imperium habitantibus, salutem & apostolicam benedictionem.

Ex Archiepiscopo Vatis.

Dei providentia Ecclesiae suae semper praesens.

Rom. 8.

Quam perniciosum sit terrena caelestibus praepone- re; Principum gratia potius, quam Dei honoris in servitio.

Gratias agimus Omnipotenti Deo, qui propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, proprio Filio suo non perpercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quia ultra meritum ultra spem etiam bonorum hominum Ecclesiam suam protegit, gubernat, & defendit. Scitis enim, fratres charissimi, quia hoc periculo- so tempore, quando Antichristus in suis membris jam operatur ubique, vix aliquis solet inveniri, qui revera Deum & honorem ejus diligat, & ejus praecipua saeculari commoda, & gratia terrenorum Principum praeponat. Sed ille, qui non repellit plebem suam, & quotidie peccatores a sinistra in dexteram commutat, vos proprio ac sereno vultu respexit, & contra suos inimicos ad salutem multarum gentium erexit: ut magis vobis libeat in periculo transitoriae vi-

sortasse, auditis. Per. 1. 2. Damna per Henricum Regem Ecclesiae illata.

Quam sollicitum eum redire ad bona frugum curaverit Gregorius.

Adhortatio ad omnes, ut eum ad respiciendum inducant.

Benigne excipiendi, qui relicto Rege ad gremium Ecclesiae revertuntur, Tit. 1.

Si autem vitandi, qui a communionem Regis se non subtraxerint.

Ex eccl. 3.

Jerem. 48.

I. Reg. 15.

ta consistere, quam aeterni Regis gloriam & honorem humanae gratiae postponere. Haec itaque facientes, non aure furda Apostolorum Principem dicentem * transitis: Genus electum, Regale Sacerdotium, obedire magis oportet Deo, quam hominibus. Nam vestra fraternitas minime ignorat, quanto tempore sancta Ecclesia inauditas pravitates & diversas iniquitates Regis, (& utinam Christiani & vestri), sustinuit, & quante ruinae quantaeque calamitati ipso auctore, hoste antiquo praecedente, patuit: cui nos, fraterna dilectione & amore Patris & Matris ejus ducti, adhuc in Diaconatu positi, admonitionis verba transmissimus, & postquam ad officium Sacerdotii, licet indigni, venimus, ut respiceret summopere & frequenter per viros religiosos procuravimus. Ipse vero quid contra egerit, & quomodo malum pro bono reddiderit, vel qualiter calcaneum suum contra B. Petrum erigendo, sanctam Ecclesiam, quam sibi Omnipotens Deus commisit, scindere procuraverit, vestra novit charitas, & per omnia mundi jam personit climata. Sed quia nostri est officii, homines, non vitia diligere: & pravis, ut respiciant, resistere: & impietates, non homines, abhorre: auctoritate beati Petri Apostolorum Principis monemus vos, & ut charissimos fratres rogamus, admodum studete, illum de manu diaboli cruce, & ad veram poenitentiam provocare; ut eum possimus, Deo favente, ad finem communis Matris nostrae, quam conatus est scindere, fraterna ducti charitate revocare: ita tamen, ut nulla possit fraude recidua clade christianam religionem confundere, & sanctam Ecclesiam pedibus suis conculcare. Quod si vos non audierit, & diabolum potius, quam Christum sequi elegerit, & eorum, qui pro simoniaca haeresi jam per longa tempora excommunicati sunt, consilium nobis praetulerit, divina inspirante potentia simul inveniamus, simulque statuamus, ut, Deum homini preponentes, universali Ecclesiae jamjam pene labenti viriliter succurramus. Quicumque ex his respuerit, qui praedictum Regem non erubuerunt omnipotenti Deo praepone, & christianam legem sine verbis, operibus tamen negare, sicut dicit Apostolus: Ore quidem fatentur Deum, factis autem negant; vos fratres mei & sacerdotes illos auctoritate beati Petri suscipite, & ad gremium Matris nostrae sanctae Ecclesiae reducite, ut mereamini gaudium in caelo Angelis Dei innovare. In omnibus tamen, sicut decet charissimos filios, honorem pii patris vestri Apostolorum Principis praec oculis habete. Quicumque autem Episcoporum vel Laicorum timore vel gratia humana seducti, a communionem Regis se non subtraxerunt. sed ei faventes, animam suam, & illius, diabolo tradere non timerunt, si non respuerint, & condignam poenitentiam egerint, nullam cum eis communionem vel amicitiam habeatis; isti enim sunt, qui animam suam & Regis odio habent, & occidunt, & Regnum, Patriam, Christianamque Religionem confundere non erubescunt. Sicut enim nobis imminet, quod per Prophetam dicitur: Si non annuiciaveris iniquitatem suam, animam ejus de manu tua requiram: & maledictus qui prohibet gladium suum a sanguine, id est verbum correctionis a praviviventibus increpatione; Ita illi imminet, si non obedierit, ira divini iudicii & ultio, testante Samuele, Idolatriae scelus. Testis enim nobis est

Deus, quia nulla nos commoda saecularis respectus contra pravos Principes & impios Sacerdotes impellunt: sed consideratio nostri officii, & potestas, qua quotidie angustiamur, Apostolicae Sedis. Melius est enim nobis debitam mortem carnis per tyrannos, si oportuerit, subire, quam nostro silentio, timore, vel comodo, christianae legis destructioni consentire. Sanctos quidem Patres nostros dixisse scimus: Qui pravis hominibus sui consideratione officii non contradicit, consentit: & qui rescanda non aufert, committit. Omnipotens Deus, a quo cuncta bona procedunt, meritis Domine nostrae caelestis Reginae, ac beatorum Apostolorum Petri & Pauli intercessione, corda vestra confirmet & custodiat, & Spiritus sui gratiam superinfundat, ut quae sunt ei placita facientes, mereamini Sponsam ejus, Matrem videlicet nostram, de faucibus luporum eripere, atque ad supernam illius gloriam ab omnibus peccatis absoluti pervenire. Data Laurenti VIII. Kalendas Augusti Indictione Quartadecima.

Quod sit Pastorum officium.

Dat. die 29. Julii anno Domini 1076. Pontif. anno 10.

XXVIII.

Sequitur in Idem Argumentum.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, omnibus dilectis in Christo fratribus, & Coepiscopis, Ducibus, Comitibus, universis quoque Fidem Christianam defendentibus, in Regno videlicet Theutonico habitantibus, salutem, & omnium peccatorum absolutionem per apostolicam benedictionem.

Monitio ad Episcopos & alios, ut studeant conversioni Regis Henrici.

SI literas, quibus Henricus dictus Rex in sancta Synodo iudicio sancti Spiritus excommunicatus est, diligenter perpenditis, quid de eo debeat fieri, indubitanter cognoscetis. Ex illis enim intelligitur, cur sit anathematis vinculo alligatus, & a regia dignitate depositus, & quod omnis populus quondam sibi subiectus a vinculo juramenti eidem promissi sit absolutus. Sed quia nos contra eum non movit (Deo teste) saecularis superbia, nec vana mundi cupiditas, sed sanctae Sedis & universae Matris Ecclesiae sollicitudo, & disciplina; monemus vos in Domino Jesu, & rogamus sicut charissimos fratres, ut eum benigne, si ex toto corde ad Deum conversus fuerit, suscipiatis, & circa eum non tantum iustitiam, quae illum regnare prohibet, sed misericordiam, quae multa delet scelera, ostendatis. Estote quosof memores humanae conditionis, & communis fragilitatis, nec vos praetereat pia & nobilis memoria Patris ejus, & Matris, quibus non possunt nostra aetate ad Imperii gubernacula inveniri equales. Sic tamen adhibite vulneribus ejus oleum pietatis, ne vino disciplinae neglecto, cicatrices ejus in pejus (quod absit) putrescant, & honor sanctae Ecclesiae, Romanique Imperii, nostra negligentia magna ruinae pateat. Procul ab eo pravi removeantur Consiliarii, qui pro simoniaca haeresi excommunicati, non erubuerunt Dominum suum propria lepra contaminare, & per diversa crimina eum seducendo, ad scindendam sanctam Ecclesiam provocare, & in iram Dei & sancti Petri impellere. Adhibeantur illi tales Consiliarii, qui non sua tantum, sed eum diligant, & sa-